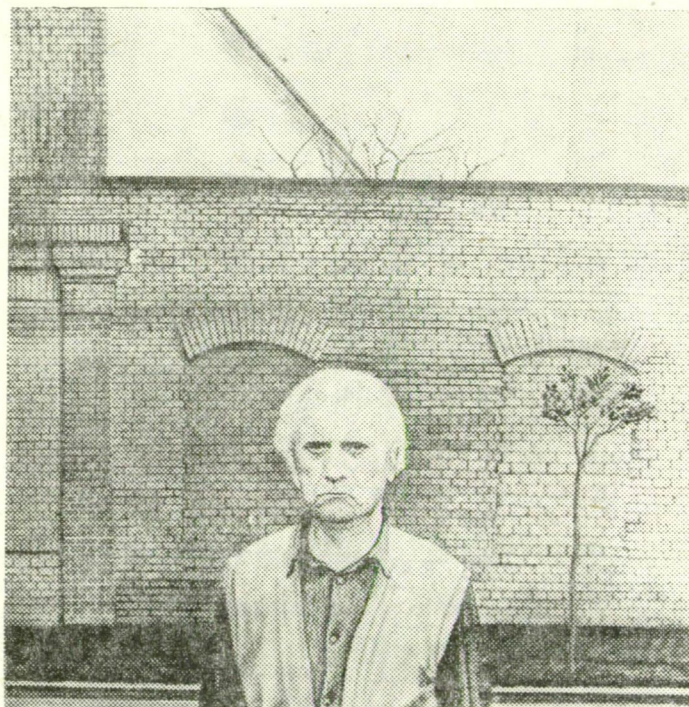

korból táplálkoznak, gondolataim meghatározója a generációs problémakör. De ez nem szűkítheti be témakörömet. Foglalkozom a csendélet és a tájfestés kérdéseivel, az újítás igényét is érzem, de ennek természetesen kell bekövetkeznie a témavilágban éppúgy, mint látásmódomban.

(A fehér falú műteremben a kinti fényektől egyszer kékesen, máskor sárgán megvillan Lucas Cranach önarcképe, megcsillannak a kék és zöld színekben pompázó üvegcsék, kaleidoszkópot játszanak a tükrök. Alattunk a Lenin körút dübörgő forgataga. Szombat este van. Március közepe. A vodkásüveg kiürült, belül csönd van... Az ötödik emeleti műterem ablakán pirosan, sárgán, zölden és kéken villannak az est fényei...)

TANDI LAJOS

ZOLTÁNFY ISTVÁN MUNKÁJA